

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012. Această traducere a fost efectuată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea. Pentru mai multe informații, a se vedea referințele cu privire la drepturile de autor de la sfârșitul prezentului document.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

Notă de informare privind jurisprudența Curții Nr.103

Decembrie 2007

Beian c. României - 30658/05

Hotărârea din 06.12.2007 [Secția III]

Articolul 6

Procedură civilă

Articolul 6-1

Proces echitabil Jurisprudență contradictorie a unei curți supreme: *violare*

Articolul 14

Discriminare

Diferență de tratament între persoane aflate într-o situație analogă datorită jurisprudenței contradictorii a Curții Supreme: *violare* *În fapt*: Reclamantul, recrutat în 1953 pentru efectuarea serviciului militar, nu a fost autorizat să participe la instrucția militară, pe motiv că tatăl său se opusese la colectivizarea terenurilor agricole, în schimb a fost trimis ca lucrător în construcții în cadrul mai multor unități militare. Legea 309 din 22 mai 2002 a recunoscut munca efectuată în cadrul unităților militare aflate în subordinea Direcției Generale a Muncii (D.G.M.), drept muncă forțată și a instituit măsuri reparatorii, printre care o indemnizație lunară, gratuitatea tratamentului medical și exonerarea de taxa audiovizuală. Reclamantului nu i s-a acordat beneficiul acestei legi pe motivul că efectuase serviciul militar într-o unitate militară care nu era subordonată D.G.M. Înaintea Înaltei Curți de Casație, el a denunțat discriminarea operată de lege între recruții care efectuaseră munca forțată în unitățile militare care făceau parte din D.G.M. și ceilalți militari care, deși efectuaseră același tip de muncă, nu beneficiază de dispozițiile acestei legi din simplul motiv că unitățile lor nu erau subordonate acestei direcții. Reclamantul a invocat cazul unui fost militar care se afla în aceeași situație și care obținuse beneficiul dispozițiilor Legii 309/2002. Înalta Curte de Casație a respins recursul pe motiv că unitatea militară respectivă nu făcea parte din lista unităților militare subordonate D.G.M.

În drept: Articolul 6 § 1 – Înalta Curte de Casație, printr-o serie de decizii, a extins aplicarea Legii 309/2002 vizând măsurile reparatorii pentru foștii militari care efectuaseră muncă forțată pe durata serviciului lor militar, la toții foștii militari, indiferent de subordonarea ierarhică a unităților militare din care făcuseră parte, dar în același timp, printr-o serie de alte decizii luate în aceeași perioadă, a dezvoltat o

jurisprudență contrară, cum este cauza de față.

În absența unui mecanism capabil să asigure coerența practicii în cadrul celei mai înalte instanțe naționale, aceasta din urmă a fost în măsură să pronunțe, uneori în aceeași zi, decizii diametral opuse privind domeniul de aplicare al aceleiași legi. Cu toate acestea, rolul unei instanțe supreme este tocmai acela de a rezolva aceste contradicții ale jurisprudenței. În acest caz, însăși Înalta Curte de Casație a fost la originea unor divergențe profunde și persistente în timp. Această practică, dezvoltată în cadrul celei mai înalte autorități judiciare din țară, este, în sine, contrară principiului securității juridice. În loc de a-și îndeplini rolul său prin stabilirea unei abordări de interpretare, Înalta Curte de Casație a devenit ea însăși o sursă de incertitudine juridică, reducând încrederea publicului în sistemul judiciar.

Pe scurt, această incertitudine jurisprudențială a avut ca efect privarea reclamantului de orice posibilitate de a obține beneficiul drepturilor prevăzute de lege, spre deosebire de alte persoane aflate într-o situație similară.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 14 coroborat cu articolul 1 din Protocolul nr 1 - Reclamantul s-a plâns de refuzul autorităților de a-i acorda drepturile prevăzute de Legea 309/2002 pentru munca forțată efectuată în timpul serviciului militar. Prin faptul efectuării muncii forțate în timpul serviciului militar, reclamantul îndeplinea condiția prealabilă pentru a beneficia de aceste drepturi. Refuzul pe care l-a primit era bazat exclusiv pe faptul că unitățile militare în care servise nu figurau printre cele subordonate D.G.M. Cu toate acestea, având în vedere o serie de decizii ale Înaltei Curți de Casație prin care se recunoscuse beneficiul drepturilor, în temeiul legii în cauză, unor persoane care efectuaseră muncă forțată în afara D.G.M., reclamantul a avut o "speranță legitimă" de a obține recunoașterea cererii sale. Prin urmare, Articolul 1 du Protocolul nr. 1 se aplică.

Din jurisprudența contradictorie a Înaltei Curți de Casație rezultă că există o diferență de tratament între reclamant și alte persoane aflate într-o situație similară. Nu este vorba numai de simple diferențe de jurisprudență, consecință inerentă în orice sistem juridic bazat pe un sistem de instanțe de judecată, ci de o deficiență a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în îndeplinirea rolului său de reglementare a acestor conflicte. Guvernul nu a avansat o justificare obiectivă și rezonabilă pentru această diferență de tratament.

Concluzie: violare (unanimitate).

Articolul 41 – 5 000 EUR pentru toate daunele.

© Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului
Redactat de Grefă, prezentul rezumat nu obligă Curtea.
Click aici pentru a accesa [Notele de informare privind jurisprudența](#).

© **Consiliul Europei/Curtea Europeană a Drepturilor Omului, 2012**

Limbile oficiale ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt engleza și franceza. Această traducere a fost realizată cu sprijinul Fondului fiduciar pentru drepturile omului al Consiliului Europei (www.coe.int/humanrightstrustfund). Nu obligă Curtea, care, de altfel, nu își asumă răspunderea pentru calitatea acesteia. Traducerea poate fi descărcată din baza de date HUDOC a Curții Europene a Drepturilor Omului (<http://hudoc.echr.coe.int>) sau din oricare altă bază de date în care Curtea a făcut această traducere disponibilă. Poate fi reprodusă în scop necomercial, cu condiția ca titlul cauzei să fie citat în întregime, împreună cu referirea la dreptul de autor menționat anterior la Fondul fiduciar pentru drepturile omului. Dacă intenționați să utilizați vreun fragment din această traducere în scop comercial, vă rugăm să contactați

publishing@echr.coe.int.

© **Council of Europe/ European Court of Human Rights, 2012**

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has share it. It may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© **Conseil de l'Europe/ Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012**

Les langues officielles de la Cour Européenne des Droits de l'Homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>) où de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante: publishing@echr.coe.int.